

РЕШЕНИЕ

№ 6200

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9579** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 46а, ал.1 и ал.2, вр. с чл. 44, ал.8 и ал.6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на Д. М., гражданка на С., [дата на раждане], срещу заповед рег. № 5392 ПАМ-1892/05.09.2021г., издадена от началник 02 Сектор ООДЦ-СДВР, с която е принудително настанена в Специализиран дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) при дирекция „Миграция“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Конкретно е посочено, че не е налице разумна възможност за извеждането ѝ, че не е изслушана, както и че е лице търсещо международна закрила. Моли съда да я отмени. Не претендира разноски.

Ответникът, началник 02 Сектор началник 02 Сектор (главен оперативен дежурен) към отдел „Оперативен дежурен център“ (ООДЦ) при Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), представя административната преписка по издаване на оспорената заповед. В писмено становище и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за нейната недопустимост, поради липса на правен интерес, както и за законосъобразност на оспорената заповед. Моли съда да остави жалбата без разглеждане, алтернативно - да отхвърли оспорването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото. Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна: От отразеното в докладна записка рег. № 5392р-2242/ 05.09.2021г., се установява, че на 05.09.2021г., около 08:30 часа, е получен сигнал от главен оперативен дежурен СДВР, затова че на [улица]и [улица]от служител на 05 РУ- СДВР са задържани трима чужди граждани без документи за самоличност, които са се представили за граждани на С.. Около 08:45ч. мл. ПИ Р. Й. и ст.полицай Е.Д. са се явили за запознаване със случая. Извършили са обиск на лицата за установяване на документи и общо-опасни средства, като такива не са намерени. При идентификация в А. на чуждите граждани е установено, че нямат предишна регистрация в системата. Жалбоподателката е притежавала пластична карта на чужд език. При проведено интервю на английски език чужденците са заявили, че са преминали нелегално границата с България преди ден от Турция. Мъж със син автомобил ги докарал тримата до С.. Не могат да посочат марката и модела на автомобила и не са видели лицето на водача, тъй като е бил с маска. Платили са по 2000 евро на каналджия в Турция. Заявили са, че искат да стигнат до А.. Обяснили са, че не разполагат със средства за издръжка, нямат адрес на който да пребивават, нямат близки и роднини в България, при които да отседнат. Разяснено им е, че са незаконно пребиваващи в страната и следва да се завърнат в страната си по произход, но категорично отказали. При извършени справки в информационните масиви по личните данни, които лицата са декларирали, не се установяват данни за регистрирано преминаване през ГКПП на Р България, издадени визи, адресна регистрация, както и наложени ПАМ, нито регистрация в Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС). Предложено е да бъде издадена заповед за налагане на ПАМ „Връщане до страна на произход“ на Д. М., гражданка на С. и поради индивидуалните обстоятелства, които не позволяват да се приложи обезпечителна мярка по чл. 44, ал.5 ЗЧРБ, поради наличие на опасност от укриване и с цел организиране на връщането им до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената ПАМ, е предложено да бъдат издадени заповеди за настаняване на чужденците в специален дом за временно настаняване на чужденци към дирекция „Миграция“, както и да бъдат издадени заповеди за краткосрочно настаняване на тримата сирийски граждани, сред които и жалбоподателката, в СДВНЧ към дирекция „Миграция“ за провеждане на действия по първоначална идентификация, установяване на самоличност, за срок до 30 дни.

Като се е позовал на мотивите, изложени в докладната записка, със заповед № УРИ 5392 ПАМ -1828/ 05.09.2021г., издадена от началник 02 сектор ООДЦ – СДВР, на основание чл.44, ал.1 и л.41, т.1 от ЗЧРБ, за това, че чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред, на Д. М., родена на 01.01,1992, гражданка на С., е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страна на произход“ С..

На основание чл. 44, ал.6 , ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, ал.10,а л.1, т.1 от Наредба № Из-1201/01.06.2021г. за реда за временно настаняване на чужденци в специалните домове за временно настаняване на чужденци и в техните звена и за организацията и дейността им, във връзка със заповед рег. № 5392 ПАМ -1828/ 05.09.2021г. за налагане на ПАМ „Връщане до страна на произход“, както и с мотивите, изложени в докладна записка рег. № 5392р-2242/ 05.09.2021г по описа на отдел „Миграция“ –

СДВР, че е налице опасност от укриване на чужденеца, с цел организиране на връщането, до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената спрямо Д. М. ПАМ, със заповед УРИ № 5392 ПАМ -1829/05.09.2021г., издадена от началник 02 сектор ООДЦ СДВР, чуждата гражданка е настанена в СДВНЧ при дирекция „Миграция“ за срок не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване.

Видно от положения подпис, адресатът на заповедта е запознат с нея на език, който владее на 05.09.2021г.

В хода на съдебното обжалване на заповедта, от събраните писмени доказателства, се установява, че на 16.09.2021г. Д. М. е подала до председателя на ДАБ – МС молба за предоставяне на международна закрила № 10540-О-2999. Видно от представения от началника на отдел „СДВНЧ - С.“ приемо-предавателен протокол рег. № 10540р-13113/21.09.2021г. Д. М. е предадена на ДАБ-МС.

От писмо вх. № 35121 от 18.10.2021г. от ДАБ – МС се установява, че жалбоподателката е приета и регистрирана със следните данни: Д. М. Б., [дата на раждане] в С., гражданка на С., ЛНЧ [ЕГН]. Подала е молба за международна закрила вх. №2872/24.09.2021г. , като към този момент производството не е приключило с влязло в сила решение.

Така установените факти, не се оспорват от страните.

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

От представените с писмо вх. № 33601 от 06.10.2021г. на АССГ писмени доказателства, се установява, че жалбата е подадена по куриер на 17.09.2021г. Заповедта е връчена на 05.09.2021г., следователно обжалването е в срок.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт. Подала е от адресата на оспорената заповед – лице с правен интерес от оспорването ѝ. Съдът намира за неоснователни доводите на ответника, че след като на 21.09.2021г. лицето е освободено, то не е налице правен интерес от оспорване на заповедта. Правният интерес на г-жа М. да обжалва заповедта за налагане на процесната ПАМ се преценява към момента на подаване на жалбата. Въведеното обстоятелство за освобождаване на лицето на 21.09.2021 г. не се отразява върху законосъобразността на обжалваната заповед, тъй като приложението на материалния закон се преценява към момента на издаване на акта. Г-жа М. е била настанена в СДВНЧ въз основа на тази заповед и в случай, че тя е незаконосъобразна, би могла да претендира обезщетение за евентуално причинените ѝ вреди.

Поради изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган – оперативен дежурен към „Оперативен дежурен център“ при СДВР, надлежно оправомощен, на основание чл. 43, ал.4 от ЗМВР и чл.44, ал.1 от ЗЧРБ, със заповед № ОВз-9426/ 06.12.2018г. на директора на СДВР, да налага ПАМ по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ. От представеното удостоверение рег. №513р-85765/06.10.2021г. от вп началник отдел „Човешки ресурси“ – СДВР се установява, че именно издателят на заповедта изпълнява тази длъжност към 05.09.2021г.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. От докладна записка УРИ 5392р-863/18.09.2020г. се установява, че на 18.09.2020г. с

чужденца е проведено интервю, обяснено му е, че е незаконно пребиваващ на територията на България и следва да се завърне в страната си. Заявил е, че няма паспорт, адрес и средства за издръжка, няма близки и роднини, при които може да отседне.

Визираните от жалбоподателя нарушения на административнопроизводствените правила поради липсата на преводач при връчване на заповедта са относими към правото на оспорване в срок, което в настоящия случай е сторено. Неизслушването на лицето преди издаването на заповедта за ПАМ също не обосновава в случая съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до незаконосъобразност на акта. Регулациите от ЗЧРБ обществени отношения и индивидуалната преценка на обстоятелствата по случая предопределя незабавно произнасяне на органа в защита на важен държавен и обществен интерес по смисъла на чл. 34, ал. 4 АПК. Още повече, че оспорващият е упражнил в пълна степен правото си на защита в хода на съдебното производство, като не е оборил релевантите от административния орган обстоятелства по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, съставляващи фактически основания за издаване на процесната ПАМ. В този смисъл е и практиката на ВАС (Решение № 2404 от 14.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 13483/2019 г., Решение № 10097 от 23.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 4794/2020 г., IV о.и др.) Освен това, в докладната записка е отразен разговор с чужденците, въз основа на който са направени изводите, че е налице опасност да се укриват и че е невъзможно да се приложи обезпечителна мярка по чл.44,а л;.5 ЗЧРБ.

Изложени са фактически и правни основания за издаване на заповедта, като органът изрично се е позовал на предложението направено в докладна записка рег. № 5392р-2242/ 05.09.2021г., за да приеме, че е налице опасност от укриване. В нея се съдържа подробно изложение на относимите факти, както и мотиви за принудителното настаняване на чужденца. Не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, заради които е постановен. Възможно е те да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително съставен, за да го инициира. Щом се базира на такъв подготвителен материал, изготвен от помощен орган, формулираните в него мотиви следва да се смятат обосноваващи административния акт (ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС).

Докладната записка представлява официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия и не е оспорена от жалбоподателката.

В мотивите на заповедта е посочено, че настаняването е с цел организиране на връщането, до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената ПАМ. Следователно към момента на издаване на заповедта тепърва ще се предприемат действия по изпълнение на наложената ПАМ и ще се установи съществува ли разумна възможност за извеждането на жалбоподателя от страната.

Д. М., към датата на издаване на оспорената заповед, има качеството на незаконно пребиваващ в страната чужденец. Правният статус, който даден чужд гражданин има, е решаващ за правомощията на държавата, в лицето на нейните компетентни органи, спрямо него. С оглед на това правилното установяване на правния статус на чуждия гражданин е елемент на материалната законосъобразност на предприетите спрямо него мерки.

Безспорно е, че съгласно чл. 142, ал. 1 АПК материалната законосъобразност на индивидуалния административен акт се преценява от съда към момента на издаването му. Съгласно чл. 142, ал. 2 АПК установяването на нови факти от значение за делото, след издаването на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания. Тези нови факти могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си. Правното значение на един факт може да бъде променено от правни норми, на които законодателят е придал обратното действие, или от съдебно решение.

Предмет на оспорения акт е мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци", която принудителна мярка, при настъпване на нови обстоятелства, каквото е подаването на молбата за международна закрила, може да бъде прекратена. Както се е случило.

Жалбоподателката е подала молба за международна закрила на 16.09.2021г. от писмото на ДАБ – МС се установява, че молбата на Д. М. е с вх. № 2872/24.09.2021г., а от приемо-предавателния протокол, представен от началник отдел „СДВНЧ- С.“, че същата е изведена и предадена на ДАБ на 21.09.2021г. Следователно не е налице соченото в жалбата нарушение на съображение 9 от Директива 2008/115 , според което "гражданин на трета страна, който е подал молба за убежище в държава-членка, не следва да бъде считан за лице, което е в незаконен престой на територията на държавата-членка, до влизане в сила на отрицателно решение относно молбата или на решение, прекратяващо правото му на престой като кандидат за убежище“.

Промяната на правния статус на Д. М. е отпаднало правното основание за нейното задържане в специалния дом и органът, в съответствие със законовите разпоредби, е преразгледал акта си. Подаването на молбата за закрила обаче не променя правното значение на релевантните факти към датата на издаване на оспорената заповедта, доколкото преценката за нейната законосъобразност следва да се направи към 05.09.2021г.

Видно от доказателствата по делото, към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателката е имала статус на незаконно пребиваващ в страната чужд гражданин, на когото е приложена мярка "Връщане до страната на произход".

Мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" е наложена в съответствие с преследваната от закона цел - да се подготви и извърши извеждането на чуждия гражданин извън страната, чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, съответно чл. 15 (1) Директива 2008/115

Налице са и предвидените в закона материалноправни предпоставки за издаване на заповед, с която се прилага мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" Съгласно чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ мярката се прилага, когато чуждият гражданин е с неустановена самоличност, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване. От така приетите от националния законодател предпоставки първата - лицето е с неустановена самоличност, не съответства на визираното в чл. 15 (1) Директива 2008/115. Директивата допуска принудително задържане, когато е налице опасност от укриване или чуждият гражданин избягва или възпрепятства връщането или извеждането.

В случая, органът е посочил, че е налице опасност лицето да се укрие. Това е мотивирано и в докладна записка УРИ 5392р-863/18.09.2020г., с която е направено предложение да бъде издадена заповед за настаняване в СДВНЧ, където е отразено, че

целта на чужденците е А., нямат адрес, нямат близки и роднини в Р България, влезли са нелегално в страната.

Жалбоподателят, в качеството на незаконно пребиваващ на територията на страната гражданин на трета държава, попада под регулацията на правото на Европейския съюз и с оглед на това черпи права от това право. Съгласно чл.15 на Директива 2008/115, освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато: а) е налице опасност от укриване; или б) засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Всяко едно задържане е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

В случая административният орган е обосновал наличие на хипотезата на параграф 1, б.а от чл.15 на Директива 2008/115, макар и да не се е позовал изрично на разпоредбата, след като е установил, че не могат да бъдат приложени ефективно други по-леки мерки. В докладната записка, на която се е позовал, е посочено, че Д. М. няма адрес, не разполага със средства за издръжка, няма познати в страната. По изложените съображения налице са материалноправните основания за издаване на заповедта, визирани в чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ.

Изпълнено е и цитираното изискване задържането да е за възможно най-кратък срок и да продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури, което се установява и от факта, че е продължило 16 дни.

По гореизложените съображения, обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма, спазени са приложимите процесуални и материалноправни разпоредби, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

В полза на ответника не се следва юрисконсултско възнаграждение, тъй като жалбоподателят е освободен от заплащане на държавна такса и разноски по делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на Д. М., гражданка на С., [дата на раждане], срещу заповед рег. № 5392 ПАМ-1892/05.09.2021г., издадена от

началник 02 Сектор (главен оперативен дежурен) към отдел „Оперативен дежурен център“ при Столичната дирекция на вътрешните работи.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: